

SAVAŞA HER ZAMAN HAZIR OLUN!*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili Ak-Televizyon izleyicileri ve Ak-Radyo dinleyenleri!

Size Avustralya'dan kucaklar dolusu selâmlar, sevgiler, dualar, dilekler, temennîler... En iyi dileklerimi, temennîlerimi arz ederim.

Biliyorsunuz hac yapıldı, Allah kabul eylesin... *Hacc-ı ekber* diye tabir edilen haccın, Arafat'a çıkışın cumaya gelmesinin, yetmiş kat daha sevaplı olduğu bildiriliyor. Allah kabul eylesin...

Tabii bayram oldu, bayram sevindirici bir olay... Hacca gidenler için hac da sevindirici bir olay ve hacc-ı ekber olması ayrıca sevindirici... Ama yeni bir yıla girmeye az kalmış olan şu sırada, en üzücü olay şüphesiz ki Kosova'daki cinayetler, katliamlar, gaddarlıklar, zalimlikler... Maalesef biz ne kadar sakin olsak, ne kadar mazlum olsak, ne kadar ma'sum olsak, bazıları canavar yaratılışlı insanlar... Üstelik eskiden kendilerine iyilik yaptığımız, hayatını bağışladığımız, himaye ettiğimiz, güçlü kuvvetli olduğumuz zaman yüzyıllarca dokunmadığımız insanlar... Şimdi Kosova'da Balkanlar'da kardeşlerimize, geçtiğimiz yıllarda Bosna'da yaptıkları gibi, büyük zulümler yapıyorlar.

---

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Köyleri yıkıyorlar, televizyon sahnelerinde bakıyorum; ağlayan çocuklar, kadınlar, ihtiyarlar, aciz, zavallı, mazlum, ma'sum insanlar... Çok üzülüyorum.

Biliyorsunuz, İslâm'da en önemli vazifelerden birisi de cihaddır. Cihadın ne kadar önemli ve ne kadar gerekli olduğu anlaşılıyor Çünkü zalim insanlar çok; zulüm yapan, zulmü seven, haksızlığı böyle göz göre göre, bütün dünyaya meydan okurcasına yapan insanlar çok. O zaman tabii, Allah rızası için birilerinin bunlara karşı çıkması ve dur demesi icab ediyor. O da işte cihad dediğimiz olay...

Bu bakımdan, “Allah-u Teâlâ Hazretleri mazlumları korusun, kurtarsın!” diye dua ederek, cihadla ilgili bazı hadis-i şerifleri nakledip, sohbetimi cihad üzerine yapmak istiyorum, aziz ve sevgili dinleyiciler!

a.Cihadın Fazîleti

Peygamber SAS Efendimiz'in, Abdullah ibn-i Ömer RA'nın rivayet ettiği bir hadis-i şerifi şöyle:¹

لَمَوْقِفٌ فِي سَبِيلِ اِهْلِ اِلَ يُسَلُّ فِيهِ سَيْفٌ، وَالْ
يُطَعَنُ فِيهِ بِرُمْحٍ، وَالْ يُرْمَى فِيهِ بِسَهْمٍ، اَفْضَلُ مِنْ
عِبَادَةِ سِتِّينَ سَنَةً، اَلْ يُعْصَى اِهْلُ فِهَا طَرْفَةَ عَيْنٍ

(ابن النجار عن ابن عمر)

¹ *Kenzü'l-Ummâl*, c.IV, s.540, no:10697; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XVIII, s.54, no:18823

RE. 353/8 (*Lemevkıfun fî sebîli'llâhi lâ yüsellü fîhi seyfün, ve lâ yut'anü fîhi bi-rumhin, ve lâ yürmâ fîhi bi-sehmin, efdalü min ibâdeti sittîne seneten, lâ yu'sa'llâhu fîhâ tarafete aynin.*)

Bu ilginç hadis-i şerifin mübarek metnini okuduktan sonra, kelimelerini açıklayarak mânâsını vereyim:

(*Lemevkıfun fî sebîli'llâh*) “Allah yolunda şöyle bir duruş; yâni harp meydanında, harp olacak yerde, harp sahasında veyahut askerî bir mıntıkada şöyle bir duruş... Muhakkak ki Allah yolunda cihad etmek için, askerî amaçla, mazlumları korumak, hakkı korumak, zulmü, şeytanlığı, küfrü, şirki izâle etmek için, şöyle bir cihad için durmak; (*lâ yüsellü fîhi seyfün*) ama bir kılıç çekilmeden...” Yâni düşman karşımızda yok ki bir kılıç çekilsin. (*Ve lâ yut'anü fîhi bi-rumhin*) “Mızrakla düşmana saldırılmadan, (*ve lâ yürmâ fîhi bi-sehmin*) veya daha uzaktaki düşmana ok atılmadan şöyle bir duruş bile; (*efdalü min ibâdeti sittîne seneten*) altmış sene ibadetten daha faziletlidir. (*Lâ yu'sa'llâhu fîhâ tarafete aynin*) İçinde bir göz yumup açıncaya kadar Allah'a isyan, günah, ma'siyet işlenmemiş, ma'sum ve ibadetle geçen altmış yıldan...

Yâni kılıç çekilmemiş, mızrak çekilmemiş, ok atılmamış bile olsa, Allah yolunda şöyle bir duruş, hiç Allah'a isyan edilmeden geçmiş altmış yıllık ibadetten daha hayırlıdır.”

Bir de tabii savaşılsa, savaşta şehid olunursa, tabii doğrudan doğruya cennete girilir. Altmış yıllık ibadetten daha hayırlı sadece bir duruş... Daha savaş olmadan bekleniyor, olmayabilir de...

Duruş bile bu kadar sevaplı İslâm'da... Onun için, cihadın çok büyük sevabı var, önemi var ve yeri var, gereği var.

Görüyorsunuz, “*Yurtta sulh, cihanda sulh*” demişiz; eski kaybettiğimiz toprakların acısını sinemize çekmişiz, bağrımıza basmışız. Gözyaşlarımızı içimize akıtmışız. Zulmü, “Tamam, oldu, bitti.” diye kabul etmişiz, ses çıkartmamışız. “Sulh arıyoruz.” demişiz, eski düşmanlarımıza el uzatmışız.

“—Peki tamam, barışalım, bundan sonra sulh, sükûn içerisinde yaşayalım!” demişiz.

Ama, adamlar şöyle bir fırsat bulunca, eline bir imkân geçince, ma'sum, yaşlı, cahil, zavallı, ellerinde silâh yok, imkân yok, kasden geri bırakılmış halklara nasıl hunharca saldırıyorlar, nasıl öldürüyorlar!.. Nasıl savaş kurallarını da ihlâl ederek, uluslararası kuralları da çiğneyerek neler yapıyorlar!..

Demek ki, cihad lâzım! Cihaddan korkmamak lâzım, cihadı da kesmemek lâzım!.. Cihada hazır olmak lâzım!..

“Cihad artık kalktı, cihad yok!” gibi bir düşünce de çok yanlış, dünyada o noktaya gelinmiş değil. Maalesef, siz ne kadar mazlum olsanız, ne kadar haklı olsanız, ne kadar kibar olsanız; bazıları canavarlık yapıyorlar. Onun için, kıyamet kopuncaya kadar dünya üzerinde cihad, bir şerefli ibadet olarak mevcut olacak.

Başka bir anlatımla, İbn-i Ömer RA’dan yine bir hadis-i şerif daha var. Buyuruyor ki Peygamber SAS Efendimiz:²

سَاعَةٌ فِي سَبِيلِ اِهْلِلْ، خَيْرٌ مِنْ خَمْسِينَ حَجَّةً

(الديلمى عن ابن عمر)

RE. 295/4 (*Sâatün fî sebîli’llâh, hayrun min hamsîne hacceh.*) “Allah yolunda bir saatlik şöyle geçen bir zaman, elli hacdan daha hayırlıdır.”

Tabii, burada bir şeyi açıklamak lâzım: Peygamber Efendimiz’in başka hadis-i şeriflerinden aldığımız bilgilere göre, insanın boynuna hac farzsa, hac daha sevaplı bir ibadet oluyor; farz haccı îfa etmişse, o zaman cihad daha sevaplı oluyor. “Allah yolunda şöyle bir saatlik bir duruş, elli hac yapmaktan daha hayırlıdır.” diye bildiriliyor.

² Deylemî, *Müsnedü’l-Firdevs*, c.II, s.334, no:3504; Ebû Nuaym, *Hilyetü’l-Evliyâ*, c.V, s.188; Taberânî, *Müsnedü’ş-Şâmiyyîn*, c.IV, s.327, no:3457; Abdullah ibn-i Ömer RA’dan.

Onun için, tarih boyunca ecdadımız, yaşadıkları diyarları bırakmışlar, aileleri ile helâlleşmişler, vedalaşmışlar, bu sevapları kazanmak için, Allah yolunda insanları doğru yola çekmeğe çalışmışlar. Tabii amaç da böyle, ille çarpışmak da değil.. İlkönce insanlara hak söyleniyor.

Hakkı kabul ederse, tamam, pekâlâ; o zaman onların korunması da üzerine alınıyor, devletin vazifesi oluyor.

Hattâ devlet bir ara, Bizanslılarla hudut çarpışmalarda birşehri almış Fakat sonra askerî bir sebeple geri çekilmek icab etmiş. Şehirden topladıkları vergileri hristiyan ahaliye iade etmişler:

“—Alın bunları!”

“—Niye?..”

“—Biz bu vergiyi aldık. Vergiyi alınca sizi korumak boynumuzun borcu oldu, vazifemiz oldu. Ama şimdi koruyamıyoruz, binâen aleyh vergileri geri alın!” diye topladıkları vergileri adamlara geri vermişler.

Yâni, ne kadar temiz niyetlerle cihad yapıldığını gösteren bir şey.

Bu hususta yine Buhârî’de, Müslim’de, sahih kitaplarda hadis- i şerifler var.

Buyuruyor ki Peygamber SAS Efendimiz:³

³ Buhârî, *Sahîh*, c.III, s.1028, no:2639; Müslim, *Sahîh*, c.III, s.1499, no:1880; Tirmizî, *Sünen*, c.IV, s.181, no:1651; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.132, no:12372; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.X, s.461, no:4602; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.VI, s.411, no:3775; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.IV, s.26, no:4256; Abdullah ibn-i Mübârek, *Cihad*, c.I, s.39, no:23; Cürcânî, *Târih-i Cürcân*, c.I, s.146, no:166; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Buhârî, *Sahîh*, c.V, s.2358, no:6052; Tirmizî, *Sünen*, c.IV, s.180, no:1648; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.VIII, s.252, no:2746; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.433, no:15607; Dârimî, *Sünen*, c.II, s.267, no:2398; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.VI, s.156, no:5835; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.XIII, s.447, no:7534; İbn-i Esir, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.486; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.LIV, s.131; Sehl ibn-i Sa'd RA'dan.

Müslim, *Sahîh*, c.III, s.1500, no:1883; Neseî, *Sünen*, c.VI, s.15, no:3119; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.422, no:23634; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.IV, s.181, no:4078; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.VIII, s.291, no:8667; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.IV, s.201, no:19305; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.III, s.11, no:4327; Abd ibn-i Humejd, *Müsned*, c.I., s.104, no:225; Abdullah ibn-i Mübârek, *Cihad*, c.I, s.168, no:224; Ebû Eyyûb el-Ensârî RA'dan.

İbn-i Mâce, *Sünen*, c.VIII, s.251, no:2745; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.532, no:10896; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.IV, s.220, no:19472; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXXXI, s.483; Ebû Hüreyre RA'dan.

Tirmizî, *Sünen*, c.IV, s.180, no:1649; Tayâlisî, *Müsned*, c.I, s.352, no:2699; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XI, s.388, no:12081; Abd ibn-i Humejd, *Müsned*, c.I, s.218, no:264; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXVIII, s.92; Abdullah ibn-i Abbas RA'dan.

Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.VI, s.401, no:27296; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XIX, s.431, no:1046; İbn-i Esir, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.1025; Muaviye ibn-i Hadîc RA'dan.

Bezzâr, *Müsned*, c.III, s.199, no:987; Zübeyr ibn-i Avâm RA'dan. Abdü'r-Rezzak, *Musannef*, c.V, s.259, no:9543; Hasan RA'dan. Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.III, s.187, no:5445; Hz. Ömer RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.IV, s.505, no:10593, 10693; *Mecmaü'z-Zevâid*, c.V, s.518, no:9470, 9473; *Keşfü'l-Hafâ*, c.II, s.795, no:1803.

غَدْوَةٌ فِي سَبِيلِ اِهْلِلِ، أَوْ رَوْحَةٌ، خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا

وَمَا فِيهَا

حم. خ. م. ه. حب. عن أنس؛ ط. ت. عن ابن عباس؛ م. ت. ن. عن سهل؛ م. ه. عن أبي هريرة؛
ع. ض. عن الزبير؛ حم. طب. عن معاوية بن حديج

RE. 320/13 (*Gadvetün fî sebîli'llâh, ev ravhatün, hayrun mine'd-dünyâ ve mâ fîhâ.*)

“Allah yolunda şöyle bir sabah seferi veya akşamleyin bir hareket, bir sefer, bir yürüyüş, dünyadan ve dünyanın içindeki her şeyden daha hayırlıdır.” diye, pek çok sahih kitaplarda hadis-i şerifler var.

b.Savaşta Dikkat Edilecek Noktalar

Müslüman cihadı Allah rızası için yapıyor. Allah'ın dinini insanlara öğretmek için yapıyor. Kabul ettiği zaman cihad olmuyor, düşman saldırdığı zaman cihad oluyor; veyahut hakkı kabul etmeyip temerrüd ettiği zaman oluyor

Bir keresinde Peygamber Efendimiz cihada gönderirken... Kabileler isyan ettiler, müslümanlara zulmettiler, karşı geldiler, saldırdılar tekrar tekrar... Sefer hazırlanmış, ordu gidecek. Bakın müslümanın anlayışına, bir de Yirminci Yüzyıl'da şimdi karşıımızda olan savaşlardaki hunharlıklara bakın! Müslümanların ne kadar farklı olduğunu, İslâm'ın ne kadar güzel olduğunu, savaşta bile ne kadar farklı olduğunu görün diye, Ebû Dâvud'un Enes RA'dan rivayet ettiği hadis-i şerifi okuyorum.

Buyuruyor ki Peygamber SAS Efendimiz:⁴

انْطَلِقُوا بِسْمِ اِهْلِ وَاَهْلِ وَاَهْلِ، وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ
اِهْلِ، اَل تَقْتُلُوا شَيْخًا فَانِيًا، وَاَل طِفَالًا، وَاَل
صَغِيرًا، وَاَل امْرَأَةً، وَاَل تَغْلُوا وَضُمُّوا غَنَائِمَكُمْ،
وَأَصْلِحُوا، وَأَحْسِنُوا، إِنَّ اِهْلًا يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
(د. عن أنس)

RE. 84/8 (*İntalikù bi'smi'llâhi ve bi'llâhi, ve alâ milleti rasûli'llâh, lâ taktilû şeyhan fâniyâ, ve lâ tıflâ, ve lâ sağıren ve le'mraeten, ve lâ tegullû ve dummû ganâimeküm, ve aslihû, ve ahsinû, inna'llâhe yuhibbü'l-muhsinîn.*)

Bakın Peygamber Efendimiz savaşa giden bir orduya nenasihatlerde, tavsiyelerde bulunmuş: (*İntalikù*) “Gidiniz, yolunuz açık olsun, buyurun!” diye uğurluyor. “Gidiniz ama, (*bi'smi'llâhi*) Allah namına, Allah’ın adıyla, besmeleyle gidiniz!” Çünkü, alemlerin rabbi Allah’ın emri olduğu için küfürle, şirkle, zulümle, haksızlıkla, yalanla, dolanla mücadele için, asil bir vazife için gidiliyor.

(*Bi'smi'llâhi*) “Allah’ın adını anarak, Allah’ın nâmıyla; (*ve bi'llâhi*) ve Allah’a dayanarak,

⁴ Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.44, no:2614; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.VI, s.483, no:33118; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.IX, s.90, no:17932; Mizzî, *Tehzîbü'l-Kemâl*, c.VIII, s.151; Enes ibn-i Mâlik RA’dan.

Allah'a tevekkül ederek, Allah'la beraber, Allah sizin yanınızda, siz Allah yolunda olarak; (ve *alâ milleti rasûli'llâh*) ve Rasûlüllah'ın –yâni kendisi, Muhammed-i Mustafâ– tebliğ ettiği din üzere...” Millet burada din mânâsına. “İslâm dini üzere buyurun, bunları unutmadan, ana fikriniz bu olarak sefere başlayın!”

(*Lâ taktilû şeyhan fâniyâ*) “Yaşlı, ihtiyar bir kimseyi aslâ öldürmeyin!” Çünkü yaşlı, zaten savaşamayacak. Ama şimdi bakı- yorsunuz, takır takır öldürüyorlar.

(*Ve lâ tıflâ*) “Çocuğu öldürmeyiniz! (*Ve lâ sağîrâ*) Küçükleri öldürmeyiniz!” Yâni, “Ancak savaşma suçunu işleme durumunda olan, size karşı çıkan, sizinle savaşanlarla savaşın!” demek.

(*Ve le'mraeten*) “Kadına da bir zarar vermeyiniz, öldürmeyiniz!” Sadece hakkı kabul etmeyen, hakkı kabul etmemek için silahı almış ve direnmekte olan insanla mücadele edecek.

(*Ve lâ teğullû*) “Bu savaş esnasında, sefer esnasında topladığınız, elinize geçen altın, gümüş, para, mal... gibi şeyleri kendi cebinize, şahsî paranız olarak koymayınız!”

Çalmak sayılıyor bu, çalma gibi oluyor. Gâzi öyle oradan buradan yüzük, küpe, altın vs. toplayıp cebine koyamaz. Ne olacak?.. (*Ve dummû ganâimeküm*) “Ganimetlerin hepsini bir yere toplayın, orta yere yığın!” diyor Peygamber Efendimiz.

Bundan sonra nasıl olacak, biz parantez içinde açıklama yaparak söyleyelim: Bütün toplanan değerler, paralar, eşyalar ortaya konacak. Bunun beşte biri devlete ayrılacak, beşte dördü de canını ortaya koymuş, bu hizmete koşmuş olan gâzilere taksim edilecek.

Ganimetlerin taksimi böyle oluyor. Beşte biri Allah yoluna ayrılıyor; beşte dördü de o savaşa bizzat katılan askerlerin, mücahidlerin arasında bölüştürülüyor.

(*Ve aslihû*) “İslah ediniz, düzeltici olunuz; ifsad edici olmayınız!” mânâsına.

“Savaşı istemeyiniz, savaşı temenni etmeyiniz!” diye başka hadis-i şeriflerde tavsiyesi var Peygamber Efendimiz’in ama; “Düşman karşınıza çıkıyor da, ille sizinle savaşmak istiyorsa; o zaman da kaçmayınız!” diyor. Buradaki (*aslihû*), “Sulhu tercih ediniz!” mânâsına da olabilir; “İslah edici olunuz!” mânâsına da olabilir.

(*Ve ahsinû*) “Güzel davranınız, güzel hareket ediniz. (*İnna’llàhe yuhibbü’l-muhsinîn.*) Çünkü, Allah güzel davranan kulları sever.” buyuruyor Peygamber SAS Efendimiz.

Bu hadis-i şerifi hafızanıza kelime kelime yazın! İşte müslüman mecbur kalır, cihad eder, savaşır, böyle asil savaşır. Böyle savaşmıştır tarihte... Geçtiği yerlerden, üzüm bağlarından üzüm koparmışsa –sahibi yok, kaçmış korkusundan— parasını üzüm kütüklerine bağlamıştır.

Muhterem kardeşlerim! Şimdi meselâ Balkanlar'da diyorlar ki:

“—İşte Kosova'nın intikamını alıyoruz!”

Kosova'ya giden I. Murad-ı Hüdâvendigâr, çok sevdiğim bir kahraman... Az bir kuvvetle oralara gitti, Allah'ın dinini yaymak için gitti. Kendilerine düşman olanlarla savaşmak için gitti. Çok büyük bir orduyla karşılaştı. El açtı ve dedi ki:

“—Yâ Rabbi! Eğer ben burada yenilirim, bizim ordumuz yenilirse; bir daha buralarda '*Lâ ilâhe illa'llâh*' denmez, sana ibadet edilmez; şirk hakim olur, küfür hakim olur. Ben bunu kendi canım için, kendi şevketim şânım için, kendi ülkemin hudutları genişlesin, hazinem artsın filân diye yapmıyorum. Benim canım feda olsun, ben şehid olayım ama, İslâm ordusu muzaffer olsun...” diye dua etti Kosova Savaşı'nda.

Savaş kazanıldı. Kazandıktan sonra çadırda esirlerle konuşulurken, dertleri dinlenirken, beyanları, şikâyetleri konuşulurken; bir esir, bir yerinde sakladığı hançerle aniden hükümdarın üzerine atladı. Etraftakiler de tutamadılar. Hükümdarı hançerledi, o da orada şehid oldu. Şehid olmayı istemişti zâten, Allah şehidliği nasib etti. Nâş-ı şerifini, şehid bedenini getirdiler, Bursa'ya gömdüler. Çekirge Camii'nin karşısında güzel bir türbesi var. Bursa'ya gidenler, mutlaka onu bir Fatiha ile ziyaret etsinler, hayırla yad etsinler!

Şehid olmayı istedi, “Benim canım feda olsun!” dedi ve sırfislâm için, iman için, hak hâkim olsun diye çarpıştı. 1389’da, yâni altı asır önce Allah rızası için yapılmış bir şeydi.

Şimdi hunharca katliam ve ırk yok etme yapılıyor. Arnavut ırkını yok edeceğiz diye saldırıyorlar. Daha önce de Boşnakları kesmek için saldırmışlardı, o zaman Avrupalılar pek ses çıkartmamışlardı. Epeyce bir şehid verdi Boşnak kardeşlerimiz. Şimdi bu sefer Arnavutlara saldırıyorlar.

Arnavutlar eskiden beri orada olan bir millet. Osmanlılar gelince müslüman olmuşlar. Boşnakların da kendi ülkesi, onlar da dışarıdan gelmiş değiller.

Bunlar din savaşı yapıyorlar ve hunharca yapıyorlar. Aslında bunların din adamlarının, papazlarının insanlıktan bahsetmesi lâzım bunlara:

“—Hepimiz Hazret-i Adem’in evlâdıyız. Bu inanç farklarını müslümanlar hoş görmüştür. Kendi ülkelerinde kiliselerin olmasına, başkalarının yaşamasına, tâ eski zamandan beri, Peygamberlerinin zamanından beri bir şey dememiştir. Biz de biraz hazımlı olalım!” filân demesi lâzım ama, aksine papazlar kışkırtıyor.

Bu noktaya da dikkati çekiyorum ki, bîtaraf insanlar bu iki davranışın ne kadar farklı olduğunu görsünler.

c.Savaşa Hazır Olalım!

Tabii bir bakıma da sözümü şuraya getirmek istiyorum: Aziz ve muhterem kardeşlerim! Yıllardır ben dergilerde yazı yazarken, “Aman harbe hazır olalım, etrafımızda tehlikeler var!” diyordum. Bazıları bunu çarpıtıp, “Bu hoca efendi isyan çıkartmak istiyor.” filân diyordu.

Halbuki ben, “Atom bombasına bile sahip olmalıyız!” diyordum. Atom bombası demem gösteriyor ki, yurt içinde bir şey düşünmüyorum. “Uluslararası alanda güçlü olmamız lâzım, çünkü düşmanlarımız çok!” diyordum; seziyordum, görüyordum.

Zâten benim o sözleri söylediğim sırada Bosna Harbi başlamıştı. Onu işte zar zor kapattılar. Büyük telefât, büyük toprak kayıpları oldu. Kolu kanadı kırık bir Bosna, o da yarısı ortaklık; haklarının yarısını alabildiler derken, şimdi Arnavutlara saldırıyor. Yarın belki Bulgarlara saldıracak, belki başka yerlere saldıracak...

Çünkü her yere saldırdı. Slovenya’ya saldırdı; Almanlar desteklediği için orada yenildi. Sonra Hırvatistan’a saldırdı; yine İtalyanlar, Avrupa arkasında destek olduğu için orada da yenildi.

Ondan sonra işte Bosna’ya kasedetti. Bosna’da tabii müslümanların yardımı az olduğundan, çok büyük zayıat oldu. Müslümanlar kendi kardeşlerini koruyamıyorlar.

Sonra güneyde, kendilerinin kasden tahsilsiz bıraktıkları halklara, ma'sum köylülere, — işte görüyorsunuz televizyonlarda— Arnavut kardeşlerimize saldırdı. Halbuki özerk bir bölge... Kosova'nın özel bir hukûkî durumu var uluslararası hukukta... İşte oraya saldırdı, haksız yere neler yaptığı görülüyor

Allah-u Teâlâ Hazretleri, zalimleri bir gün yaptıklarına pişman eder, cezasını verir. Ama bizim hazırlıklı olmamız lâzım! Böyle zalimler saldırıverirse diye, halkımızı da hazırlamamız lâzım! Yalvarmak yakarmakla veya ümitsizlikle kolları iki tarafa bırakmakla olmuyor. Cenge hazır olmak gerekiyor, kuvvetli olmak gerekiyor.

O bakımdan, bizim Pakistanlı kardeşlerimizi takdir ediyorum. İşte atom bombası yaptılar, patlattılar. Hindistan da patlattı. İşte kıtalar arası füzeler; onlar deneme yaptı, ötekiler de yapıyor.

En iyi çare o... Düşmanın yaptığı bütün silâhların aynısını, daha iyisini yaparsan, düşman saldırmaz. Ama zayıf gördü mü, bütün gücüyle saldırıyor, kahramanlık taslıyor. İhtiyarların, çoluk çocuğun, kadınların üzerine ne kadar da acı olaylar oluyor. Televizyonda bize gösterilenler milyonda biri... Nice nice korkunç işler oluyor.

Allah mazlumlara yardım etsin, zalimleri durdursun... Bu gibi olaylar dünya üzerinden kalksın, insanlar sulh ü sükûn içinde yaşasınlar ama, savaşa da hazır olmamız gerekiyor. Çünkü kapımızın yanında, komşu ülkelerde olaylar

cereyan ediyor. Bakarsınız, kasıtları bizim olduğumuz anlaşılıyor. Bize vuruyormuş gibi bir hevesle, sanki Osmanlıyı öldürüyormuş gibi, sanki Türkiye'ye saldırıyormuş gibi bir gayretle yapıyorlar bu hunharlıkları... Fırsat bulsalar, saldırırlar. Ama belki, Türkiye'nin gücü kuvveti yerinde diye saldırmıyorlar. Demek ki, gücü kuvveti yerinde olmak lâzım ve halkımızı da savaşa hazırlamamız lâzım! Sivil savunmaya hazırlamamız lâzım!..

d. İslâm'ın Güzelliğini Anlatalım!

Bir başka şeyi önceden söylemem lâzımdı, en başta gelen şey:

I. Murad-ı Hüdâvendigâr rahmetli, Allah'ın dinini oraya yaymak için gitmiş ama, ondan sonra oraya hakim olduktan sonra, biz niye onlara İslâm'ı anlatmakta başarılı olmamışız?.. Niye onlar öyle kalmışlar?.. Yedi asır kalmışlar, bozulmamışlar. Konserve etmişiz, aynen korumuşuz. Hattâ daha beter...

إِتَّقِ الشَّرَّ مَنْ أَحْسَنَتْ إِلَيْهِ

(İttekî'ş-şerre men ahsente ileyhi)⁵“Kendisine iyilik yaptığın kişinin, sana yapacağı kötülükten kendini iyi koru!” buyurmuş Peygamber Efendimiz. Çünkü ondan ummaz insan bir kötülük geleceğini ama, işte bak yıllardır senin koruduğun, sulh u sükûn içinde, huzur içinde, kilisesiyle, malıyla mülküyle, domuzuyla, tavuğuyla, horozuyla yaşayan adam, şimdi fırsatı bulunca nasıl saldırıyor!..

⁵ Keşfü'l-Hafâ, c.I, s.43, no:86.

Biz ne yapmalıydık?.. Ya bunları oralardan alıp başka yerlere yerleştirmeliydik; ya da iknâ edip, İslâm'ın güzelliğini anlatıp müslümanlaştırmalıydık. Arnavutlar nasıl müslüman olmuşsa, Boşnaklar nasıl müslüman olmuşsa; hepsini müslüman etmeğe I. Murad'ın aşkıyla, şevkiyle çalışmalıydık.

Çalışmayınca, hem Osmanlıların içinde, hem Osmanlıların şu anda elimizde olmayan eyaletlerinde çalışma yapmadığımız için; yedi asır baktığımız, koruduğumuz, beraber yaşadığımız halklar, sonra Avrupalıların tahrikiyle, uluslararası desîselerle, oyunlarla, “Biz hürriyet istiyoruz, istiklâl istiyoruz!” diye isyana başladılar ama; hürriyet ve istiklâli aldıktan sonra da hunharlık yaptılar. Orada yaşayan insanlara bizim tanıdığımız hayat hakkını, onlar bize tanımadılar. Yedi asır biz onları koruduk; onlar bir asır bile geçmeden kökümüzü kazımak istiyorlar. Bunu da unutmamak lâzım!

Unutmamak için de ne gerekiyor?.. Var gücümüzle İslâm'ı anlatmalıyız, İslâm'ın haklılığını öğretmeliyiz, insanları müslüman yetiştirmeliyiz! İnsan müslüman yetişirse, insan-ı kâmil oluyor; en hayırlı, en faydalı, insanlık timsâli, olgun, bilge bir kişi oluyor. İslâm'dan uzak olduğu zaman da, görüyorsunuz, bir canavar oluyor.

Allah bir canavar yaratmış, zehirli, korkunç bir canavar... Ne?.. İşte Sırp... Şimdi Sırplar harp ediyor. Ama başkası harp etse, onların da

ne kadar bizim savaş anlayışımızdan farklı, ne kadar haince; ne kadar âciz, nâçiz ve güçsüzlere saldırdığını gördük. Tarih boyunca da görüldü.

Haçlılar Antakya'ya geldiği zaman çoluk çocuk, kadın kızdemeden nasıl katliam yaptılar... Kudüs'ü alınca ne kadar katliam yaptılar... Tarih kitapları yazıyor, kendileri kitaplarında yazıyorlar.

El-hamdü li'llâhi alâ ni'meti'l-islâm. İslâm güzel ama, İslâm'ın güzelliğini de başka insanlara anlatmazsak, başka insanlar İslâm'dan uzak kalırsa, canavar gibi yetişirse; işte sonunda müslümanlar onun zararını çektiği için, İslâm'ı anlatmak ve yaymak en mühim vazife oluyor.

e.Cihada Yakın Ameller

şimdi bu hususta, İslâm'ın güzelliğini gösteren bir hadis-i şerif daha okuyarak sohbetimi tamamlamak istiyorum. Cihadla ve hacla da ilgili... Söylemek istediğim şeylerin tabii çok azını söyleyebildim. İçim yanık ama, bu kadar söyleyebiliyorum.

Buhârî'de ve daha başka kaynaklarda rivayet edildiğine göre, Peygamber SAS buyurmuş ki:⁶

---

⁶ Saîd ibn-i Mansûr, *Sünen*, c.II, s.125, no:2321; Beyhakî, *şuabü'l-İman*, c.III, s.404, no:3894; İbn-i Esîr, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.1290; Ebû Nuaym, *Ma'rifetü's-Sahâbe*, c.XXI, s.421, no:6559; sahabeden bir zât'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.IV, s.533, no:10676; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.XXIV, s.182,no:26934.

يَقْرُبُ مِنَ الْجِهَادِ: طِيبُ الْكَلِمِ، وَإِدَامَةُ الصِّيَامِ،
وَالْحَجُّ كُلِّ عَامٍ؛ وَالْأَل يَقْرُبُ مِنْهُ شَيْءٌ بَعْدُ

(هـ.ب. عن رجل من الصحابة)

RE. 513/5 (*Yakrubü mine'l-cihâdi tâbü'l-keâm, ve idâmetü's-sıyâm, ve'l-haccü külle àm; ve lâ yakrubü minhü şey'ün ba'd.*)

Bu da ilginç bir hadis-i şerif. Bakın İslâm'ın farklılığına, farklılığındaki yüksekliğe, yüceliğe, güzelliğe!.. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki:

(*Yakrubü mine'l-cihâd*) “Cihada yaklaşır. Az kalsın cihad kadar sevaplı olacak.” Yâni o kadar önemli, o kadar yakın...

Ne imiş yaklaşan?.. Cihad ibadetine sevabı yakın olan şey ne imiş:

1. (*Tâbü'l-keâm*) “Sözün hoş, tatlı, sevimli olması.” Tatlı konuşmak, tatlı dil dediğimiz şey. Bakın, ne kadar önemli İslâm'da!..

Tatlı dillilik güzelmiş, hoş konuşmak, gönül alıcı konuşmak güzelmiş.

2. (*Ve idâmetü's-sıyâm*) “Ramazan'ın dışında çok çok oruç tutmak.”

Oruç hem sıhhat kazandırır, hem insanın nefesine hakimiyetini kuvvetlendirir, hem nefsi ıslah eder. Hem çok sevaplar kazandırır, hem de insanı duygulu, hassas bir kimse yapar; fakirin neler çektiğini insan daha iyi anlar.

Onun için, “Bol bol sevaplı oruçlara devam etmeli!” demiştim, hacdan önceki on gün oruçlarını anlatmıştım size geçtiğimiz sohbetlerde... Tabii, bundan sonra da, her haftanın pazartesi perşembe oruçlarını tutmanızı tavsiye ederim!

Bir Muharrem geliyor, cumartesi günü ayın biri olacak. Hem yeni yılbaşı olacak, hem de yeni bir ayın başı... Bir ayın başında, ortasında, sonunda oruç tutmak Peygamber Efendimiz'in tavsiye olduğundan, o orucu tutabilirsiniz.

Bir de eyyâm-ı biyz oruçları var, biliyorsunuz Arabî ayların 13, 14 ve 15'inde onu tutarsınız. Daha fazla da tutabildiğiniz kadar çok tuttukça, oruca devam etmiş olursunuz.

En çok tutulan şekil, bir gün tutmak, bir gün bırakmak tarzında olan, *Savm-ı Dâvûdî* denilen oruçtur. Dâvud AS böyle yaparmış. Mübarek peygamber, hükümdar, komutan ama, bir gün oruç tutuyor, bir gün iftar ediyor... Öyle oruçlu geçirirmiş zamanını...

Demek ki, cihada yakın işlerden birisi hoş kelâm etmek, tatlı konuşmak; ikincisi oruca devam etmek, nafîle, sevaplı oruçlar tutmak.

3. (*Ve'l-haccü küllü âm*) “Her sene haccetmek.”

Tabii bu bizim gibi uzak ülkelerde, hele Avustralya gibi çok uzak ülkelerde yaşayanların kolay yapacağı bir şey değil ama; durumu müsait olanların her sene haccetmesi çok sevap... Bir

de burada, “Canım işte niye böyle çok çok hacca gidiyorsun?” diyenlere de Peygamber Efendimiz’den cevap olmuş oluyor.

Hac çünkü, çok sevaplı bir ibadettir Geçmiş günahların hepsini sildiriyor ve neler neler öğreniyor insan... Cihada da hazırlıyor. Hac insanı mahrumiyetlere, seyahate, cihada hazırlıyor. Ayrıca tepeden tırnağa her gün zikirle geçiyor, Lebbeyk’le geçiyor, dua ile geçiyor. Muazzam, muhteşem bir ibadet... Bedenî ibadet, mâlî ibadet, rûhî ibadet, nefsi terbiye ibadeti...

(*Ve lâ yakrubü minhü şey’ün ba’dü*) “Artık cihada bunlardan sonra, başka hiç bir şey yaklaşılamaz.” diyor Peygamber Efendimiz. Bir de böyle te’kid cümlesi eklemiş, mânâyı kuvvetlendirmek için. Ama en başta tatlı hoş söz söylemek, güzel konuşmak meselesini bildirmiş; benim çok ilgimi çekti.

Hepimiz tatlı dilli olmalıyız. Bakın, sevgili izleyiciler ve dinleyiciler, ülkemizde bile annesi, babası, dedesi müslüman olduğu halde; sorsan, “İşte benim dedem şeyhülislâmdı.” diyecek; veyahut ötekisi, “Benim dedem büyük bir şeyhti.” diyecek; veyahut berikisi, “Benim babam falanca yerin hatibiydi.” diyecek ama, şimdi onların torunlarının, bakıyoruz dinle, imanla, bu güzel İslâm’la ilgisi kalmamış.

Yaşam olarak kalmamış, sevgi olarak da kalmamış. Kimisi İslâm'a düşman, müslümanlara düşman; müslümanların haklarını vermek istemiyor, müslümanların ibadetine kızıyor; inancının gereği olarak yaşamak istemesine kızıyor, siyâsî faaliyetlerine kızıyor... vs. İnsan hakları müslümanlar için olmasın gibi bir kanaatleri var.

Tabii bu, bir eğitim yanlışlığından oluyor. Ters eğitimden, tek yönlü eğitimden oluyor. Bu eğitimi İslâm düşmanları hazırlıyorlar, tezgâhlıyorlar muhtelif ülkelerde... Bizim gençlerimiz de tabii, bazıları Türkiye'de okuyor, bazıları da yurtdışında okuyor. Kafası yıkandığı zaman kimisi komünist oluyor, solcu oluyor; kimisi batıcı oluyor, kozmopolit oluyor; dininden, imanından, örfünden, adetinden, milliyetinden, ülkülerinden kopmuş olabiliyor. O zaman da ötekilere yamuk bakıyor. Kendisinin yamukluğunu görmüyor, müslümanları yamuk sanıyor ve müslümanlara çatıyor.

Her meslekte var bunlar. Ben üniversitede hocalığım sırasında da gördüm, her yerde var maalesef... O halde ne olacak?.. Bunları mutlaka halletmemiz lâzım! *Tıybü'l-keîâm*, tatlı dil cihada yakın bir faaliyet; tatlı dille İslâm'ın güzelliğini anlatmamız lâzım!

Demin Peygamber Efendimiz'in askere tavsiyelerini bilse herkes; ne kadar güzel şeyler söylemiş. Savaşta bile ne kadar soylu, asil, temiz, nazik olmak gerekiyor. Mecbûrî bir şey olduğu için yapılıyor.

Sonra ben hayret ettim, tarihçiler saymış, Allah razı olsun; Peygamber SAS Efendimiz işte Bedir Harbi, Uhud Harbi, Hendek Harbi vs. pek çok savaşlar, gazâlar, gazevât, seriyyeler filân hepsini topladığınız zaman, bütün bu savaşlarda ölen insan sayısı birkaç yüz tane... Ben bu rakamı ilk duyduğum zaman, hayret ettim. Ne kadar az bir telefât ile savaşlar kazanılmış. Adı büyük de savaş filân diye ama, Efendimiz mümkün olduğu kadar incitmeden düzeltmeyi istemiş.

Bir insanı öldürmek kolay ama, asıl beynini temizleyip, kalbini nurlandırıp da iyi bir insan haline getirmek; bir anarşisti tertemiz bir insan haline getirmek; hapisneden çıkmış bir insanı, topluma faydalı bir insan haline getirmek; ayyaş, sarhoş bir insanı tevbekâr etmek; kumarbaz bir insanı kumardan döndürmek; kötü alış-kanlıklara alışmış bir insanı, kötü hayatından döndürmek daha önemli!.. Bir insan kazanıyorsun.

Öteki türlü alnına çek tabancayı, bir kurşun sık veya hakim idamına hükmetsin, kalemi kırsın, devlet öldürsün... Bir insan gidiyor sonuç itibarıyla... Ama onu öldürmeyip kazanabilirsen, İslâm'a çevirebilirsen, bir insan kazanıyorsun. Hem bir hayat kazanılıyor, hem de onun bilgisi görgüsü ve sâiresi İslâm'a kazanılmış oluyor. Onun için, aziz ve muhterem kardeşlerim, her yönden cihada hazırlanalım! Ondan sonra çevremizde İslâm'a yamuk bakanların yanlışlıklarını anlatalım! Çevremizde

İslâm'a yamuk bakan insan kalmasın! Çevremiz derken, ülkemizin çevresini de kastediyorum. Herkes İslâm'ın güzelliğini anlasın, farkı görsün.

İşte müslüman, işte müslümanın savaşı, işte onların kendi tebaasına saldırması... İşte insan haklarını çiğnemesi, işte uluslararası kuralları hiçe sayması... Bunları güzel anlatmalıyız, tıybü'l-keîâm çok önemli!..

Allah-u Teâlâ Hazretleri hepinize İslâm'a güzel hizmet verme şerefini ihsân etsin... Çünkü şereflerin en önemlisi, en yükseği bu... Bizim elimizde birisi müslüman olursa... Bu isterse kendi çocuğumuz olabilir. Çünkü bakmazsak bağımıza, bahçemize; dağ oluyor, dikenler sarıyor. Kendi çocuğumuzu da iyi yetiştirmesek, haydut, anarşist oluyor.

Bazen birisi öldürüyor da, "Gelsin bunun anası, babası cenazesini alsın!" diye hükümet haber gönderiyor. "Yok, ben öyle hayırsız bir evlâdın cenazesini bile almam, gömüversinler!" diyor. Anası babası bile kızıyor. Kızıyor ama, yetiştirememiş. Yetiştirseydi de keşke, kızmasaydı. "El-hamdü lillâh, benim evlâdım bak ne kadar hayırlı işler yaptı." dese, ne iyi olurdu. Onun için, kendi evlâdını yetiştirmek de çok önemli...

Kendi evlâtlarımızı iyi müslüman yetiştirmeğe gayret edelim! Kendimiz iyi müslüman olmağa gayret edelim, kendi kendimizi kurtaralım! Ailemizi kurtaralım, çevremizi kurtaralım, milletimizi kurtaralım, insanlığı kurtaralım!..

Çünkü ne kadar çok hayır yaparsak, Allah'ın vereceği mükâfât, derece, rütbe, mertebe o kadar fazla olacak.

Allah bizi yolunda dâim eylesin, ibadetine müdâvim eylesin... Hayırları işlemeğe muvaffak eylesin... Her türlü şerden, zarardan, şerliden, kötüden, zalimden, fâsıktan, fâcirden, müşrikten, kâfirden, münafıktan korusun...

İyilikleri hâkim eylesin, kötülükleri izale eylesin...

Hepinizi iki cihan saadetine nâil eylesin...

Cennetiyle, cemâliyle müşerref eylesin...

Aziz ve sevgili dinleyiciler ve izleyiciler,
es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

16. 04. 1999 - AVUSTRALYA

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

